

Orgaandonor worden ja of nee

Naast het Covid19 is er nog momenteel nog een belangrijke kwestie waar mensen zich over mogen buigen. Dit is een vraag die heel diep gaat en ook heel persoonlijk is. En hier komen ook allerlei factoren aan de orde. Want hoe kom je nu tot de juiste keuze?

Allereerst is het belangrijk dat je over **alle** informatie beschikt voordat je tot een keuze kunt komen die voor jou goed is. Vaak krijgen we wel allerlei **informatie** aangereikt en dat is informatie die vanuit de **kennis** komt. En dat is logisch want veel mensen richten zich op de wetenschap. **De wetenschap heeft en geeft de antwoorden aan de mensen over zaken die over kennis gaan en waar de mensen voor wie de informatie bedoeld is géén of te weinig verstand van hebben of niet beschikken over de mogelijkheid om die informatie zelf te verzamelen.** En dat is ook wat het is. De wetenschap richt zich dus op de feiten die **aangeleerd** en **voor iedereen zichtbaar** zijn. En daarvoor dien je **gestudeerd** te hebben, daarvoor dien je die specifieke kennis te hebben **(aan)geleerd**. Dat is het **uiterlijke onderwijssysteem**.

Maar het wel of niet ter beschikking stellen van je organen is niet alleen maar een situatie die gaat over feiten en kennis die je aangereikt krijgt via het uiterlijke onderwijssysteem. Dat gaat naast de feiten en de kennis over het hebben van een juist **gevoel** daarbij wat **aangereikt wordt via je Innerlijke Onderwijssysteem**. Want als je er géén goed gevoel bij hebt, dan kun je ook géén vrede vinden in de keuze die jij dan maakt en deze INformatie over wat jouw gevoel is hierover, zal ook overgedragen worden via de celINformatie aan de cellen van jouw organen. Om na je overlijden wel of niet een deel van jouw lichaam aan een ander mens over te dragen. Er wordt je gevraagd om een keuze te maken of een deel van **jouw materie/jouw menszijn** die normaal ophoudt te bestaan op het moment dat je overlijdt (wanneer je van **het stoffelijke (het menszijn)** weer overgaat naar **het energetische (het zielzijn)**) toch aanwezig te laten blijven hier op aarde alleen dan in een ander mens. Een deel van jouw menselijke bestaan houdt dan niet op te bestaan bij jouw overlijden, maar blijft hier op aarde voortleven in een ander mens en gaat dus over **in een ander mensenleven**.

Dat is wat mensen vaak ook als iets moois ervaren, dat ze blijven voortbestaan ook al zijn ze zelf niet meer op aarde als mens aanwezig. En dat ze door hun overlijden een ander weer kans op een "normaal" leven kunnen geven. Dit is ook een prachtige gedachte. Iets voor een ander kunnen betekenen. Dat willen we als mens toch graag. Iets kunnen bijdragen aan het geluk en het leven van iemand anders.

Vanuit de **kennis** is dat iets wat ook heel goed mogelijk is. Maar vanuit de **wijsheid (het Innerlijke Weten / het Innerlijke Onderwijssysteem)** krijg je te maken met **factoren die niet voor iedereen zichtbaar zijn.**

Dit zijn feiten die **wel aanwezig zijn, maar een andere manier van kijken vragen.** Die zijn namelijk alleen te vinden als je je **verdiept IN het gevoel van de mens** en de **feiten die niet voor iedereen zichtbaar zijn.**

Dit gaat over het delen van **INformatie.** Die te maken heeft met de **celINformatie die niet met een microscoop aan te tonen is, maar die het lichaam wel toont als bewijs.**

Ik zal hier zo verder op ingaan. Zoals ik al aangaf is het van belang om over **alle informatie** te beschikken, zodat je dan ook een keuze kunt maken die voor **alle delen van je menszijn rust geeft.** Dan is de keuze die volgt ook **in harmonie met alle delen van je menszijn gemaakt.** En dan is het ook echt **jouw keuze.**

Ik gaf al aan dat het lichaam bewijzen toont die niet onder de microscoop te vinden zijn, maar die wel gezien wordt door iedereen. Echter wordt de interpretatie van wat het lichaam toont weer aangereikt via de kennis en wordt de wijsheid ook hierin genegeerd.

Het lichaam van de ontvanger stoot het te ontvangen orgaan af en daarom krijgen mensen die een transplantatie hebben ondergaan ook **medicijnen tegen de afstoting.** Dit wordt vanuit de kennis verklaard doordat het géén eigen weefsel is. We erkennen en benoemen dat dan ook vanuit de kennis als **"lichaamsvreemd weefsel"** waar **ons eigen beschermingsmechanisme** (het immuunsysteem) het lichaam en de mens tegen beschermt. Waarom?? **Omdat het niet IN het eigen lichaamssysteem past en allerlei verstoringen tot gevolg heeft.** We erkennen die verstoringen ook binnen de wetenschap. De kenniskant weet dat dit gebeurt. Echter accepteren we het als een "normale bijkomstigheid" en gaan weer vanuit onze kennis en denkkant over de INformatie van het lichaam heen. **We gaan medicijnen toedienen om de afstotingsreactie tegen te gaan. En daarmee negeren we compleet wat het lichaam aan INformatie geeft. We gaan door het negeren van de INformatie voorbij aan het onzichtbare feit waarom het lichaam dat lichaamsvreemde weefsel afstoot. We willen vanuit onze kennis alles oplossen, maar ook hier ontbreekt een deel van de totale informatie en dat is de INformatie. We bekijken het dan alleen vanuit de buitenkant en negeren de binnenkant.**

Tevens is het ook van belang dat de **donor volledig achter z'n besluit staat en kan leven met alle aspecten van dit besluit.** Want mocht de donor op welke manier dan ook twijfelen, dan zorgt die twijfel voor "afscheiding en conflicten binnen z'n gevoel". Dit geeft hij ook weer **via z'n gevoel door als**

celINformatie. En als de celINformatie bestaat uit "afscheiding en conflicten" dan zal de afstotingsreactie van het lichaam van de ontvanger extra krachtig zijn. Dit kan leiden tot het **mislukken van de transplantatie** en dat daarvoor heb je als donor niet je organen ter beschikking gesteld. Je wilt dan graag dat het wel voortzetting van het leven oplevert i.p.v. een (dreigend) overlijden van de ontvanger.

De andere kant van het verhaal zorgt voor een hele andere kijk op het geheel. **Het zielsdeel wat IN de mens aanwezig is, het Innerlijke Kind, draagt INformatie over aan de mens. Dit is bewustzijnsINformatie.** Hoe meer bewustzijnsINformatie het Innerlijke Kind overgedragen heeft aan de mens, hoe bewuster de mens is.

De bewustzijnsINformatie geeft toegang tot de Innerlijke Kracht en Innerlijke Wijsheid van de mens (het Innerlijke Onderwijssysteem), maar geeft ook INformatie door aan de cellen waardoor het gedrag van de mens ten opzichte van zichzelf en daardoor ook naar z'n medemens liefdevoller wordt waardoor er een diepere verbinding tot stand gebracht kan worden. Deze INformatie-overdracht zorgt er ook voor dat de reacties van het lichaam veranderen.

Een voorbeeld van een veranderende reactie van het lichaam is dat het lichaam minder aanwijzingen hoeft te geven als er meer INformatie-overdracht heeft plaatsgevonden waardoor de mens minder van z'n zielenpad afwijkt. **Hoe dichter de mens bij of op z'n zielenpad blijft, hoe minder aanwijzingen het lichaam zichtbaar hoeft te maken aan de hand van lichamelijke, geestelijke, emotionele, energetische en seksuele klachten (lees aanwijzingen over verstoringen in de vorm van ziektes).**

De INformatie-overdracht tussen het Innerlijke Kind en de mens is een proces wat zich voltrekt gedurende het leven van de mens. En de hoeveelheid INformatie die het Innerlijke Kind te delen heeft, hangt weer af van hoever de ziel is binnen het **zielenbewustwordingsproces. Dit is dus een uniek proces wat volledig is opgebouwd uit en afgestemd is op de samenwerking tussen het Innerlijke Kind en de mens.**

Op het moment dat de mens komt te overlijden, heeft de mens samen met z'n Innerlijke Kind een bepaalde INformatie-overdracht doorleefd. De mens heeft een **bepaalde hoeveelheid INformatie** gekregen van z'n Innerlijke Kind en dat heeft er weer voor gezorgd dat de celINformatie hier volledig is op afgestemd. **Dit bepaalt weer wat het gedrag van de mens is en hoe z'n cellen / lichaam / organen reageren op situaties die hij tegenkomt gedurende z'n leven.**

Nu wordt een orgaan overgedragen aan een ander met de daarin aanwezige INformatie die het Innerlijke Kind van de overleden persoon heeft overgedragen aan de overleden persoon. **Deze INformatie is afgestemd op waar de overledene zich bevond binnen het bewustwordingsproces.**

Dit zal altijd afwijkend zijn van de ontvanger, omdat het een uniek en persoonlijk proces is tussen de mens en z'n Innerlijke Kind. Op het moment dat er een orgaan getransplanteerd wordt, komt er via het getransplanteerde orgaan INformatie binnen bij de ontvanger die niet binnen het aanwezige systeem past. **INformatie die hoort bij een ander deel van het bewustwordingsproces en dan treden er een verstoringen op binnen het lichaam /systeem van de ontvanger.**

Het lichaam herkent niet de INformatie die IN die cellen aanwezig is. En er treden dan afwijkende reacties op. En door die afwijkende reacties van de cellen van het getransplanteerde orgaan, raakt het hele lichaam ontregeld. Er is géén éénheid maar, maar er ontstaat **afscheiding IN het lichaam en daar gaat het lichaam op reageren door de "verstoring" op te heffen en dat heeft als gevolg een afstotingsreactie van het lichaam.** Vanuit de kennis **(buitenkant)** reageren wij weer met een **"tegenaanval" door medicijnen toe te dienen die deze afstotingsreactie moet onderdrukken.**

Het gevolg hiervan is dat de **mens kan doorleven, maar het lichaam in een chronische staat van overleven wordt vastgezet.**

De buitenkant wil leven en daardoor moet de binnenkant overleven.

Daarnaast is het ook nog een verstoring tussen de INformatie-overdracht tussen de mens (de ontvanger) en z'n Innerlijke Kind.

Delen van het lichaam zijn nu qua celINformatie verder of minder ver doordat ze meer of minder bewustzijnsINformatie hebben ontvangen van het eigen Innerlijke Kind toen ze nog in het lichaam van de overledene aanwezig waren. Dit geeft daardoor ook **verwarring bij de ziel en een verstoring binnen de verbinding en INformatie-overdracht tussen de ontvanger en z'n Innerlijke Kind.**

Het Innerlijke Kind raakt verward waarom het ene deel van de mens "opeens" anders reageert dan het andere deel van de mens. **Hierdoor ontstaat er een energetische "afstotingsreactie" en die is niet zichtbaar, maar wel héél bepalend. Ook hier ontstaat er een Innerlijke afscheiding. Nu tussen delen van de mens en z'n Innerlijke Kind (ziel). Terwijl het bewustwordingsproces hier op aarde juist gaat om vanuit afscheiding naar héélheid te komen binnenIN jezelf. Het aangaan van de verbinding tussen mens en z'n Innerlijke Kind, tussen materie en energie. Hierdoor wordt het persoonlijke bewustwordingsproces van de ontvanger verstoord.**

De **ontvanger** kan ook **ander gedrag** gaan vertonen of anders reageren op situaties en dat heeft dus te maken met de celINformatie die er IN de getransplanteerde organen aanwezig is.

We zijn geneigd door onze opvoeding (het aangeleerde gedrag) er altijd voor de ander te zijn. Dit is iets wat van generatie op generatie is doorgegeven en wat ervoor gezorgd heeft dat we dat als ons "eigen gevoel" hebben geïnterpreteerd. **Echter is het vanuit onze kern niet aanwezig, het is overgedragen gedrag wat aangeleerd is en van daaruit is ook ons gevoel hierover gevormd.**

Het is echter géén kernvoelen, maar denkvoelen. Gevoel wat voortkomt vanuit denkbeelden die ons eigen zijn gemaakt. Denkvoelen is ook voelen alleen niet vanuit onze kern, maar vanuit ons hoofd. En daardoor minder diepgaand dan het kernvoelen. Dit kun je bevestigd krijgen door te kijken naar het feit dat iedere cultuur er weer anders over denkt en er anders mee om gaat. Cultuur is iets wat ontstaan is vanuit afspraken binnen groepen en niet vanuit ons individuele kerngevoel. En ook binnen elke cultuur zullen de mensen aangeven dat ze hun gevoel volgen. En ook dat klopt weer, maar dat is **niet het kerngevoel** en daarmee het **Individuele diepgaande gevoel**, maar het **groepsgevoel** en daarmee het gevoel wat gevormd is vanuit **aangeleerd gedrag**.

Het verbinden met de ander is wel iets wat in ons kernvoelen aanwezig is. Echter de uitvoering ervan hebben we in de loop van de geschiedenis veranderd. Er is steeds minder ruimte gekomen voor onszelf als centrale punt in ons bestaan van waaruit alles wordt beleefd. **De verschuiving heeft er steeds meer voor gezorgd dat het centrale punt niet meer IN onszelf, maar buiten onszelf is komen te liggen en daarmee is onze kernveiligheid steeds verder van ons af komen te liggen.**

Dus ook vanuit het maken van keuzes of je wel of niet verder wilt leven, speelt bv de familie / buitenwereld een belangrijke en vaak bepalende rol. Want je familie wil je houden, je hoort er voor je gezin er zijn. Ze houden van je en willen je niet missen. Zeker als je jong bent. Maar als we van iemand houden en we willen die persoon bij ons houden, houden we dan wel rekening met wat **die persoon vanuit z'n kern voelt, wil of ervaart of zijn we dan alleen bezig met onze eigen wil en behoeften.** Ook dat is iets wat vaak vergeten wordt. Want als de **sociale verplichting** er niet was, hoeveel mensen zouden dan werkelijk ervoor kiezen om door te leven **als het lichaam aangeeft dat het genoeg is geweest?** Als het lichaam gedwongen wordt om te overleven doordat we vanuit ons denken willen voortleven? Mensen die alleen zijn maken al veel eerder de beslissing om vrede te hebben met wat er IN hun lichaam aangegeven wordt. Er wordt dan ook letterlijk gezegd: "ik heb toch niemand om voor te leven en het is goed zo". **Daaruit zie je dat we vaak het doel van het leven halen uit het er voor de ander te zijn, maar waar is je eigen levensdoel gebleven??**

Mag jij niet leven als je géén gezin of familie hebt of spelen hier andere factoren mee. **Is dan de Innerlijke stem duidelijker te horen doordat die niet overschreeuwd wordt door de stem van de buitenwereld?**

Als de **ontvanger** dit allemaal weet, als hij ook over **alle INformatie** beschikt, maakt hij dan nog dezelfde keuze? Wil hij dan nog een orgaan ontvangen? Misschien zal hij dan anders gaan kijken, misschien zal hij hetzelfde blijven kijken en tot dezelfde keuze komen. Het maakt niet uit wat ik of een ander ervan vindt. Het gaat erom dat de ontvanger de mogelijkheid krijgt om een bewuste keuze te maken waarbij hij beschikt over alle informatie. Dus zowel de informatie vanuit kennis en de buitenkant / buitenwereld als de INformatie vanuit de wijsheid en de binnenkant / binnenwereld.

Dit geldt ook voor de **donor**, wil hij dan z'n organen nog afstaan of wil hij dat niet. Ook hier geldt weer hetzelfde. Het maakt niets uit wat ik of een ander ervan vindt. Het gaat erom wat de donor zelf ervan vindt. Misschien wil hij nog steeds donor worden en dat is prima, dan is het zijn keuze die hij bewust heeft genomen met zowel de informatie als de INformatie tot z'n beschikking. En dan is het goed. En misschien wil hij nu hij beschikt over zowel de informatie als de INformatie afzien van het donorschap en ook dat is goed. Ook dan is het zijn keuze die hij heeft kunnen maken vanuit het hebben van zowel de kennis als de wijsheid.

Dus er zijn meerdere aspecten die meespelen bij het nemen van een beslissing. De beslissing die echt jou als mens dient vanuit de donorkant, maar die ook gevolgen heeft voor de ontvanger en dit aspect wordt vaak over het hoofd gezien en daardoor weet de donor vaak niet wat de gevolgen op alle vlakken zijn van z'n donatie. Ook dat is weer belangrijk voor het maken van een bewuste keuze.

Wanneer doe je het dan goed? Als jij alle informatie hebt en van daaruit een keuze kunt maken die past bij wie jij bent en hoe jij in jouw leven staat. Dan is het jouw keuze en kies je ook voor de daaraan gekoppelde gevolgen en verantwoordelijkheden. Zowel tijdens je leven als na je overlijden. Dan is het goed. Dat is héél wat anders dan wanneer je de gevolgen en verantwoordelijkheden opgelegd krijgt doordat je niet weet wat het allemaal inhoudt.

Dus je hebt zowel de **informatie (kennis / denken / aangeleerd)** over het **zichtbare / de materie** als de **INformatie (wijsheid / voelen / Innerlijke Weten)** over het **onzichtbare / de energie** nodig om tot een **voor jou verantwoordelijke en veilige keuze te kunnen komen.**

Daarnaast is het ook belangrijk om voor jezelf helder te hebben **voor wie je het doet en waarom.**

Doe je het voor de ander om die te helpen? Hierbij speelt de **aangeleerde sociale verantwoordelijkheid** ook een belangrijke rol. Het wordt vaak als **morele plicht** gezien dat je iets voor een ander doet. Want stel je voor dat jij in die positie zit en een orgaan nodig hebt, dan wil je toch ook dat een ander voor je klaar staat, dus dan moet je ook voor een ander dat doen. Maar is dit wel zo simpel? Het gaat er namelijk niet om dat je **de ander niet wilt helpen**, maar het gaat er om of **jij er IN jezelf vrede mee kunt hebben dat jouw materie na jouw overlijden toch blijft bestaan**. Dat er een deel van jezelf IN iemand anders voortleeft.

En ja als je het vanuit het oogpunt bekijkt dat het wel een mooie gedachte is, dan komt het inderdaad op het denken aan. **Maar wat als jouw gevoel / lichaam daar een ander signaal over geeft. Als het voor jou wel goed voelt om iemand te helpen, maar niet goed voelt om jouw mensenlichaam te scheiden van jouw mensenleven en één laat worden met een ander mensenleven??**

Dat is net zoiets als jouw herinneringen niet meer zelf kunnen beleven, maar dat een ander jouw herinneringen gaat beleven. Dat geeft **emotionele en gevoelsmatige conflicten**. Want jouw unieke herinneringen vormen voor jou het beeld van jouw leven. En dan kun jij niet meer bij dat beeld, bij dat deel van je leven en wordt het "opeens" een onderdeel van iemand anders z'n leven. Dat is gevoelsmatig een "identiteitsdiefstal".

Maar ook weer **vanuit de ontvanger bekeken**. Als je weet als ontvanger dat er Innerlijke verstoringen optreden. Niet alleen in de materie, dus tussen je cellen onderling, maar ook in de energie, in de celINformatie en de INformatie-overdracht tussen je Innerlijke Kind en jou als mens, neem je dan nog steeds dezelfde beslissing over het ontvangen van een donororgaan of word je keuze dan toch anders?

Het gaat dus niet alleen maar om het overdragen van de materie, het gaat om zoveel meer.

Welke aspecten zijn van invloed:

- Het materie gedeelte / lichamelijke afstoting door de materie.
- Het energetische gedeelte / lichamelijke afstoting door de energie / verschil in INformatie-overdracht.
- Het sociale aspect. Kies je voor de ander (vanuit je denkvoelen) of kies je voor jezelf (vanuit je kerngevoel).
- Kies je voor de buitenwereld of kies je voor jouw binnenwereld.
- Kies je zowel voor als na je leven voor het behouden van je uniekzijn en heilheid of kies je voor het "groepsgebeuren" en de afscheiding van jezelf.

Ik heb hierboven de zowel de kant van de donor als van de ontvanger belicht, maar voor de **ontvanger** spelen ook de volgende punten een belangrijke rol.

Natuurlijk wil je als ontvanger graag de kans hebben op herstel. Maar ook voor de ontvanger geldt: wat als je de INformatie mist en je dus helemaal niet weet wat er gebeurt IN je lichaam buiten het materie-gedeelte om??

Wat als je niet weet hoe je Innerlijke Kind hierdoor in verwarring kan raken en er verstoringen binnen jouw uniekzijn optreden??

Wat als je weet wat de andere kant van het verhaal is en als je weet waarom jouw lichaam afstotingsreacties gaat geven??

Wat als je weet wat er IN je afspeelt, kies je er dan ook nog voor om je leven te verlengen of wordt het dan anders en merk je dat je misschien wel alleen de keuze maakt, omdat je er voor je gezin (de buitenwereld) wilt zijn.

Kortom ook voor de ontvanger is het belangrijk om alle informatie te hebben zodat hij ook kan kiezen wat bij hem past.

Welke keuze je ook maakt, zorg ervoor dat het jouw keuze is. Een keuze die je hebt gemaakt aan de hand van zowel de informatie als de INformatie en waardoor er een keuze uit voortvloeit die zorgt dat **jouw Innerlijke Vrede** en daarmee **jouw veiligheid op alle vlakken** behouden blijft.

Weet goed dat je naar niemand verantwoording af te leggen hebt wat jouw keuze betreft, je bent alleen verantwoordelijk voor jouw Innerlijke Vrede en veiligheid op alle vlakken. En die verantwoordelijkheid is al groot genoeg.

Ik wens een ieder een héél veel wijsheid toe om tot de juiste **persoonlijke keuze** te komen en veel kracht bij het uitvoeren van jouw unieke keuze. Want wat een ander er ook van vindt, vanuit welk perspectief dan ook bekeken, **het is en blijft jouw besluit en daar draait het om... dat jij er in vrede mee kunt leven en er een goed gevoel bij hebt ... ook na je overlijden.**

In onvoorwaardelijke liefde en licht, Karin Walda (KarinWalda.nl)

10-8-2020